A°. 1837. N°. 39.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 1 April.

FRANKFORT, den 28sten Maart.

Berigten uit Napels van den 16den Maart melden het volgende: « In den schouwburg St. Carlo werd door een zeer gelukkig toeval een plan verijdeld, hetwelk onbeschrijfelijk veel onheil had kunnen stichten. Toen men namelijk eergisteren, na afloop der vertooning, de gewone ronde in den ganschen schouwburg deed, en reeds op het punt stond om alles toe te sluiten, bespeurde de dienstdoende officier door eene reet van den vloer op het tooneel eene vloeistof, waarin het licht weerkaatste, en meende tevens eenen bijzonderen reuk te bemerken. Bij nader onderzoek vond men eene groote menigte brandstoffen, als zwavel, zwam, brandbare olie, benevens een vat kruid. De zwam was aan het branden, en een uur later zou de fraaije schouwburg St. Carlo misschien in eenen puinhoop veranderd zijn geweest. De zaak had bij den vreesselijken storm, die denzelfden nacht heerschte, voor het paleis en de gansche stad zeer gevaarlijk kunnen worden. Iets naders is nog niet bekend, daar men het zoo veel mogelijk geheim houdt. De politie is nogtans bezig om den schuldige aan die schandelijke onderneming te ontdekken, hetwelk ook nog daarom te wenschen is, omdat men dan waarschijnlijk ook inlichting omtrent den laatsten brand in het paleis bekomen zal. Het publiek is ten hoogste verbitterd, want iedereen weet, dat er niets anders beoogd wordt, dan van de verwarring bij zoodanige gelegenheid gebruik te maken en te stelen.

— Uit Berlijn wordt het volgende geschreven: « Sedert eenige dagen hoort men van eene ijsselijke geschiedenis, welke in de nabijheid van Berlijn bij de stad Kopenick moet plaats gehad hebben. Een oude slager gaat met zijne dochter in eene eenzame herberg wat uitrusten en verhaalt daar, hoe hij van Kopenick wederkeerde, waar hij eene kleine erfenis gehaald had. Bij het vallen van den avond zet hij zijne reis voort, doch op de heide komen onverwachts twee kerels aanloopen, werpen den oude ter neder en dooden hem met eenen bijlslag. Het meisje ontkomt en vlugt naar de verlatene herberg terug. Hier wordt zij door de vrouw ontvangen, beklaagd en overgehaald, om den morgen af te wachten en dan aangifte bij het geregt te doen. Zij bewilligt en zegt aan de vrouw, dat de roovers het geld niet gevonden hebben, daar zij het in haar mandje had. De kasteleines brengt haar nu naar eene bovenkamer en wijst haar eene slaapstede aan. Het meisje hoort na verloop van eenige uren mannen komen, die den gepleegden moord beneden in het vertrek verhalen en gruwelijk vloeken, dat het geld en het meisje hun ontkomen is. De woorden klinken door de dunne zoldering en zij hoort haar lot. De vrouw verhaalt aan de moordenaars hare aanwezendheid, men gaat den trap op, in doodsangst springt zij uit eene vensterluik, bereikt gelukkig de aarde, vervolgens Kopenick, en de moordenaarsbende wordt nog denzelfden nacht gevangen genomen.

— Andere berigten uit Berlijn behelzen het volgende: De koerierwissel tusschen de groote Noordsche mogendheden is sedert eenigen tijd zeer levendig, en men schrijft dit evenzeer toe aan de zaak van den hertog van *Orleans*, als aan de nieuwe gemeenschappelijke onderhandlingen der mogendheden ter eindelijke vereffening van het Belgisch-Hollandsche geschil.

— Een zeer onaangenaam berigt is te Berlijn uit de Rijnprovincien ontvangen. « De aartsbisschop van Keulen namelijk, de baron *Droste van Visschering*, heeft in de laatste weken aan zoodanige jonge lieden, die zich aan de studien van de katholijke theologie toewijden, en zich op de hoogeschool te Bonn bevinden, bevel gezonden, om bij geene der professoren van de Bonnsche katholijke theologische faculteit, met uitzondering van eenen eenigen, professor *Klee* namelijk, voorlezingen te hooren. Daardoor zouden dan de meesten van die hoogleeraren met der daad afgezet zijn, en het grootste gedeelte der studenten, inzonderheid de armere, die de middelen niet bezitten, om andere regtzinnig verklaarde faculteiten te bezoeken, in groote verlegenheid gebragt zijn. De bedoelde aanschrijving schijnt te Bonn juist bekend gemaakt te zijn, toen het berigt van de in den aanstaanden zomer te houden voorlezingen, met de goedkeuring van het ministerie van eeredienst voorzien, van Berlijn terug gekomen was, weshalve zij te meer opzien gebaard had. Men denkt, dat de Pruissische regering er niet in berusten, maar er afdoende maatregelen tegen nemen zal.

ZWITSERLAND.

Wallis. De weg over den Simplon is tegen het einde van den winter altijd, doch ditmaal bijzonder gevaarlijk. Den 14den Maart waren 48 mannen met 10 paarden bezig, den weg te openen, toen plotseling 35 van deze arbeiders in eenen ontzettenden sneeuwval gewikkeld, meer of min ver weggeslingerd en onder de sneeuw bedolven werden. Met onzaggelijke moeite gelukte het de overigen, van welken tien met paarden een weinig vooruit en 3 achter den hoofdploeg waren, 22 van de begravenen nog levend uit te delven; 13 zijn er verongelukt. Van den 15 tot den 17 werden op dezelfde wijze vier der 7 voorspanpaarden in eenen afgrond geslingerd, en slechts vier daarvan weder gered; een postwagen, gelukkigerwijze ter bekwamer tijd door menschen en paarden verlaten, stortte gelijktijdig mede in de diepte en is nog niet weder gevonden.

PARIJS, den 27sten Maart.

Op de Tuilerien, is men druk bezig met het maken van toebereidselen voor feesten, die waarschijnlijk zullen gegeven worden ter gelegenheid van het huwelijk van den Hertog *van Orleans*, waarvan men de viering in de eerste dagen van Mei te gemoet ziet.

— De Koninklijke ordonnantie, betrekkelijk het protest van den aartsbisschop te Parijs, is aan den Franschen gezant te Rome, door eenen koerier medegedeeld. Men beweert, dat zulks geschied is, ten einde door dezen gezant aan den Paus de noodige inlichtingen omtrent deze zaak worden gegeven, opdat zoo de goede verstandhouding tusschen den heiligen stoel en het Fransche hof worde bewaard en inzonderheid door eerst gemelden, bij de noodige dispensatie voor den hertog van *Orleans* tot zijn huwelijk met een Luthersche Prinses geene represaljes worden genomen.

— De bezorgdheid wegens den toestand der arbeidende klasse neemt steeds toe, daar het getal dergenen, die van werk zijn verstoken, dagelijks grooter wordt, en de ontevredenheid naar die mate vermeerdert. Het ongelukkige vooroordeel tegen de spaarkassen, door verscheidene redenen opgewekt en gevoed, werkt ook zeer ongunstig op dien toestand, doordien het meerendeel der lieden van verminderen stand den overgegaarden penning uit wantrouwen in de spaarkassen daaruit terug-eischt, en dien thans verkeerdelijk besteedt. De som der gelden, die tegen den laatsten dezer maand weder uit de spaarkassen zijn terug-geëischt, beloopt niet minder dan 1,708,333 fr., terwijl de stortingen der laatste dagen nog minder hebben bedragen dan die der vorige. — Het *Journal des Debats* neemt heden den inhoud der wet, zoo als die thans door de beide kamers is aan genomen, op, en laat daarop een betoog volgen over de ongegrondheid en het nadeel van eene vooringenomenheid tegen een maatregel, die van een geheelijk administratieven aard is, niets aan den toestand der belanghebbenden verandert en alleen strekken moet om de gelden der banken, die thans in de schatkist werden gestort, voortaan aan de kas van depots en consignatien toe te vertrouwen, welke laatste, ook eene instelling van den staat zijnde, uit derzelver aard meer voordeel van die gelden aan het rijk kan bezorgen, dan de schatkist waarin de kapitalen onaangeroerd moeten blijven liggen.

Van den 28sten.

De zitting van de Kamer der Afgevaardigden van heden was vrij onstuimig. De heer *Desjobert* had namelijk reeds op het einde der zitting van gisteren verlangd, en kwam heden daarop terug, dat al de stukken, betrekkelijk de Algiersche questie, waarvan aan de daartoe benoemde commissie kennis was gegeven, ook aan de Kamer zouden worden medegedeeld. De spreker grondde voornamelijk zijn verlangen op de eigen woorden van het reglement, volgens hetwelk alle leden regt tot inzage der stukken hebben. En te regt, want indien de leden der Kamer alleen volgens het verslag der commissie te werk gingen, zoude het *votum* der Kamer weinig anders of meer dan het gevoelen der commissie zijn, daar toch de commissie in de Kamer alleen haar oordeel en niet de bescheiden, waarop dit oordeel berust, uitbrengt.

De raadspresident, de heer *Molé*, en de minister *Guizot* verzetteden zich tegen deze mededeeling. Zij geloofden niet, dat alle aan de commissie medegedeelde stukken ook aan de leden der Kamer behoorden kenbaar gemaakt te worden. Er waren stukken, die niet gevoegelijk van het spreekgestoelte kunnen medegedeeld worden. Het was gemakkelijker een geheim door negen commissarissen dan door de gansche Kamer te doen bewaren. Wel moet alles aan de Kamer gezegd worden, maar zekere zaken kunnen niet worden medegedeeld dan door het kanaal van commissien; dit was soms van groot be[illegible] den geregelden gang van het bestuur. Zoo kon er [illegible] questie een stuk zijn, bekrachtigd door de [illegible]

hoogen ambtenaar, en welk stuk het van belang kon zijn geheim te houden.

Gelijk men dan kon blijven deze redeneringen der Ministers niet zonder scherpe antwoorden. Onder de leden die het vinnigst hun stelsel aantastten, was de heer *Lafitte*.

Nadat nog verscheidene sprekers zich voor de mededeeling verklaard hadden, stelde de heer *Lafitte* de vraag aldus: « De Kamer vraagt mededeeling van al de in het rapport der commissie vermelde stukken." De minister *Guizot* merkte daarop aan, dat in allen gevalle door deze vraag niet te kort gedaan werd aan het regt des gouvernements, om de gevraagde mededeeling te weigeren of toe te staan.

De door den heer *Lafitte* gestelde vraag werd met bijna eenparige stemmen aangenomen.

Men leest in het *Journal des Paris* het volgende:

» Het gerucht liep heden in de kamer, en ook in eenige salons, dat de heer *Molé* belast is met de zamenstelling van een nieuw ministerie. De heer *de Montalivet* en de maarschalk *Soult* zouden deel aan dit nieuwe ministerie nemen.

— La *Gazette de France* van heden zegt deswege: « De ontbinding van het ministerie is heden zeker: dezelve wordt door de ministerieele dagbladen bevestigd. Of de heeren *Soult* en *de Montalivet* de portefeuilles hebben aangenomen is echter nog niet bekend.

— La *Gazette de France*, van heden, bevat het volgende:

» De tijdingen, die wij uit Spanje hebben ontvangen, deelen ons eene nieuwe overwinning van den infant don *Sebastiaan* mede, welke niet minder roemrijk is, dan die, voor Hernani behaald. Het leger van *Espartero* is, even als dat van *Evans*, geheel verslagen. Zie hier het berigt:

Irum den 23sten Maart 1837.

« Gisteren avond hebben wij de belangrijke tijding ontvangen, van de nederlaag van den graaf *Luchana* op den 21sten dezer bij Zornoza. Den 20sten van Durango vertrokken, werd *Espartero* den volgenden dag door den infant don *Sebastiaan* ingehaald. Wij hebben deswege geen uitvoering berigt; alleen weten wij, dat de nederlaag nog volkomener is geweest, dan die van *Evans* op den 16 Maart. De verliezen der Christino's zijn aanzienlijk geweest; een groot getal gevangenen is in onze magt gevallen.

Zoo lang deze berigten van de *Gazette* niet van elders worden bevestigd, verdienen dezelve weinig geloof.

— Een buitengewone courier, van Madrid gekomen, brengt het berigt mede, dat het ontwerp van constitutie den 18den Maart door de Cortes met eene meerderheid van 124 stemmen tegen 35 is aangenomen. De generaal *Alaix* was gearresteerd en naar de citadel van Burgos gevoerd, alwaar hij voor eenen krijgsraad zoude te regt gesteld worden.

BRUSSEL den 28sten Maart.

De Koningin der Franschen is alhier aangekomen, om hare dochter, de Koningin der Belgen, welke weder van eenen Prins is bevallen te bezoeken. H. M. is verzeld van de Prinsessen *Maria* en *Clementine*, en de hertogen van *Aumale* en *Montpensier*.

De zuster van den Koning der Franschen zal, naar men verneemt, den jonggeboren ten doop houden.

'sGRAVENHAGE, den 29sten Maart.

Gisteren avond is, een uur van Scheveningen, gestrand de Schooner *Vigilance*, kapt. *Gillzon*, van Gotenberg, bestemd naar Rotterdam, en beladen met ijzer, teer en koper. Het scheepsvolk, uit zeven personen bestaande, is door de onvermoeide pogingen van den heer *P. Varkevisser*, bestuurder van de maatschappij tot redding van schipbreukelingen te Scheveningen, en de krachtdadige hulp der tot de boot behoorende overige manschappen, gelukkig gered. Twee derzelve, die in een zieken staat verkeerden, zijn naar het badhuis gebragt, alwaar zij worden verpleegd en hen de noodige hulp verleend wordt. Men kan niet genoeg den ijver en de zorg der verschillende autoriteiten, bijzonder der politie, stransvonderij, enz., roemen, die ieder het hunne tot bewaring der goede orde, hebben bijgedragen.

Van den 30sten.

Onlangs is door Z. K. H. den Prins *van Oranje* een groot huis, achter Hoogstdeszelfs paleis gelegen, aangekocht. Hetzelve behoorde den heer *Schijff* in eigendom. Door dezen aankoop erlangt 's Prinsen tuin eene aanzienlijke vergrooting; terwijl gemeld huis, hetwelk door Z. K. H. *à l'antique* gemeubeleerd wordt, aan de beide secretarissen van het Engelsche gezantschap verhuurd is.

— Naar men verneemt, zal eene talrijke suite H. K. H. Prinses *Frederik* naar Berlijn volgen, zoodat het zich laat aanzien, dat Hoogstderzelver verblijf aldaar geruimen tijd duren zal. De jonge Prins zal, gedurende de afwezigheid der Prinses, met deszelfs min, 's Konings paleis betrekken, en aan de zorg van H. M. de Koningin toevertrouwd blijven.

— Naar men verzekert, zal, nog in den loop van den aanstaanden zomer, het hôtel van wijlen den heer *Meerman*, op de Prinsessegracht alhier, hetwelk eenigen tijd geleden als domein is aangekocht, eenen verbouw ondergaan, en aan het paleis van HH. KK. HH. Prins en Prinses *Frederik* worden aangetrokken.

— Naar men verneemt, zal graaf *von Wylich und Lottum*, Pruisisch minister aan het Nederlandsche Hof, binnen kort, zich naar Londen begeven, alwaar Z. Exc. in dezelfde betrekking is overgeplaatst. Het vertrek van dezen diplomaat zal een wezenlijk verlies voor deze residentie zijn; gedurende den afgeloopen winter hebben er vele soirées en fêtes bij denzelven plaats gehad.

AMSTERDAM, den 30sten Maart.

Beurs van den 29 Maart.

De Spaansche schuldbrieven vervolgen nog gedurig hunne achteruitgaande beweging; tot den achteruitgang van heden heeft het gerucht bijgedragen, dat *Espartero* bij Durango door de Carlisten geslagen is. Daar intusschen het Fransche gouvernement geene telegrafische depêche dienaangaande bekend maakt, zoo wordt het berigt te Parijs zeer in twijfel getrokken.

In de verschillende Duitsche dagbladen vindt men melding gemaakt, dat over de Belgisch Hollandsche questie weder onderhandelingen zouden aangeknoopt worden; intusschen is hier te lande daaromtrent volstrekt niets bekend.

Fluctuatien der prijzen:

Holland Eenige weinige postjes $2\frac{1}{2}$ pCt. zijn à $52\frac{5}{16}$ en $\frac{1}{8}$ afgegeven; 5 pCt. 100 $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{8}$, bij zeer weinig affaire; kansbiljetten $21\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$ eenige postjes omgezet; oud sijndicaat prijshoudend 93 à $93\frac{1}{8}$; nieuw 76 gedaan; oude aandeelen handelmaatschappij vertoonden aanvankelijk eene neiging tot prijsvermindering, en werden reeds à $181\frac{5}{8}$ afgegeven, doch herstelden zich weder tot 182 à $\frac{1}{4}$. Nopens de heden geopende inschrijving der leening, groot 18 millioen, is nog niets bekend geworden; 4 pCt. Oost-Indie $89\frac{7}{8}$ à 90, bij weinig affaire.

Spanje. Ardoins 21, $20\frac{15}{16}$, $\frac{7}{8}$ met eenigen omzet; groote stukken $20\frac{5}{8}$; Passive $6\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$ met verkoopers; Coupons Ardoins $40\frac{1}{2}$ à 41.

Rusland. Oude Russen $103\frac{1}{4}$; nieuwe $103\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$; Russen van 1831 en 1833 $94\frac{1}{2}$; Roebels $65\frac{7}{16}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{3}{4}$ gedaan.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek $99\frac{1}{4}$ gedaan; 5 pCt. Weener bank bij *Goll* 101 $\frac{1}{2}$; dito 4 pCt. $91\frac{1}{2}$ weinige stukken verhandeld.

Columbia. 18, $17\frac{7}{8}$; Coupons $3\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; Peru $11\frac{5}{4}$; Coupons $2\frac{5}{8}$.

Beurs van den 30 Maart.

Wij zijn heden zonder nadere tijdingen uit Spanje; de Carlistische berigten beweeren wel, dat *Espartero* met groot verlies te Bilbao teruggekeerd is; doch daaraan wordt weinig geloof gehecht.

Te Madrid wist men de nederlaag van *Evans*, en ofschoon dit gebeurde eenen diepen indruk gemaakt heeft, bleef toch de hoofdstad van alle wanorde bevrijd; dit werkte eenigzins gunstig op den koers der Spaansche schuldbrieven.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. Belangrijke inkoopen, welke heden in $2\frac{1}{2}$ pCt integraal gedaan zijn, hebben dit effekt tot $52\frac{3}{8}$ doen stijgen, en hield zich de prijs tot het einde toe daarop staande; 5 pCt. $100\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{3}{8}$, bij eenigen omzet; kansbiljetten zijn à $21\frac{7}{8}$ en $\frac{15}{16}$ afgegeven; beide sijndicaats prijshoudend; eerstgenoemde $93\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{4}$, en laatstgenoemde $76\frac{1}{8}$; oude aandeelen handelmaatschappij openden 182, stegen tot 183, en bleven $182\frac{3}{4}$. Nopens het bedrag der inschrijving was ook heden niets met zekerheid bekend.

Spanje. Ardoins $21\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$ geanimeerde affaire; onbepaalde stukken $21\frac{1}{8}$ gedaan; Passive $6\frac{1}{4}$, enkele postjes verhandeld.

Alle Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

Columbia $18\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ gebleven, doordien dezelve van Londen hooger afkwamen.

Mengelwerk.

De weeën komen achteraan.

Wie is er, die, nadat hij de deliberatien der Kamer over de wet tot crediet van negen millioen gulden voor de Belgische schuld, over de conversie der vier percents, en over de begrooting der kosten van oorlog heeft gade geslagen, niet met diepe ontroering zal moeten getuigen: *de weeën komen achteraan*. Met welken ernst en kracht is men niet steeds opgekomen tegen het voortdurend afbetalen van dat aandeel der gemeene schuld van het rijk, het welk ten laste van *Belgie* komen moet. Zeven jaren lang zal nu, sedert de scheiding, nog door de zoogenaamde getrouw geblevene gewesten die schuld gekweten zijn; en niettegenstaande men aan de regering toeroept, dat de gelden, alleen toegestaan wordende om des kredieis wille, de regering moest omzien naar middelen, om de betaling te doen geschieden door wien het behoort, hetzij door eene splitsing der schuld, hetzij door andere middelen, — als de volstrekte weigering van die som langer toe te staan. Inmiddels wordt het van *Belgie* afvorderbare tot terugbetaling steeds grooter, en vermindert voor ons rijk de waarschijnlijkheid om die gelden terug te zullen ontvangen; misschien, bij eene eindelijke regeling onzer geschillen, wordt door de conferentie

te *Londen* nog wel de pen gehaald door de lijst dier crediet-gelden. En dan hebben wij als onnoozele bloeden ons geld gegeven; ons laten uitmergelen door eenen opstand, en mogen ons dan nog gelukkig rekenen, het er zoo goed afgebragt te hebben. Waar moet dit eens wel heen? Men is zoo gul in het creëren van staatspapier, alsof er geen tijd moest komen, om eer te doen aan den getrokken wissel, en, o jammer, *de weeën komen achteraan*; voor de betaling moeten de burgers zorg dragen. Maar vergaan wij dan niet reeds bijna onder den schulden-last? Daarbij komt dan nog de intrekking der effecten van vier percent, waarvan veertien millioen reeds was uitgegeven, en het onbegrijpelijke eener gedeeltelijke creatie van vijf percents effecten, bij alteratie der wet van 24 April 1836. Algemeen is het denkbeeld in de Kamer toegejuicht, op dat tijdstip, om, door overdragt van honderd veertig millioen gulden op de overzeesche bezittingen, eene daarmede gelijkstaande amortisatie der vijf percents werkelijke schuld te weeg te brengen; maar de beurslieden te *Amsterdam* hebben dit staatspapier aangemerkt, waarvoor het werkelijk schijnt gehouden te moeten worden, namelijk, dat het eene daarstelling is van eene nieuwe schuld. Toen in het begin van de tegenwoordige zitting der Kamer werd aangekondigd, dat met den aanvang van dit jaar nieuwe financieele maatregelen zouden worden voorgedragen, omtrent de Oost-Indische schuld, indien de toestand van *Europa* daartoe gelegenheid zou geven, scheen het denkbeeld te wezen bij een groot deel der burgers, en zelfs bij vele leden van de Tweede Kamer, alsof het nu een geschikt oogenblik wezen zou, om, door eene grootere uitgifte van staatspapier tegen vier percent, het Moederland te ontlasten van een aanzienlijk deel vijf percents-effecten; en het schijnt, dat sommige leden der Tweede Kamer, niettegenstaande de vertrouwelijke mededeelingen der regering, bij dit gevoelen blijven persisteren. Dewijl men evenwel geene voldoende inlichtingen schijnt gegeven te hebben, waarom men geen meer effecten tegen vier percent uitgeeft, moet er wel eens over gedacht zijn, wat toch wel de reden wezen kan van die huivering. Het kan toch niet zijn, dat men ter beurze daartoe ongenegen is, want hoeveel staatspapier tegen mindere rente dan vijf percent is er al niet uitgegeven, en daar toch de prijs van het geld, beleening en prolongatie, tegenwoordig maar vier en een half percent is, en eer minder dan meer, kan het daar niet aan toe te schrijven zijn. Als onze regering meerdere verpligting had aan *Groot-Brittannië*, of andere groote magten zou moeten ontzien, die mogelijk ongaarne zouden hebben, dat eene zoo groote schuld van het groot-schuldboek van het Moederland werd overgeschreven op de koloniën, dan zou men misschien daar wel eens aan kunnen denken; maar men kan zich in zijne gedachten uitputten: het raadsel is voor als nog niet op te lossen. Maar de gedane uitgave van veertien millioen à vier percent, die men wil inlossen, brengt nadeel toe aan het rijk, en hier wordt toepassing gevonden voor het gezegde: *de weeën komen achteraan.* Hoe volhoudend is niet, aan wie het hooren wilde, toegeroepen: de regering moet volharden; dat kon de regering toch zeker niet nalaten te doen, want de regering kan op geene andere dan op eervolle voorwaarden zich verstaan met *België*; maar die volharding kan nu en dan wel wat te ver gedreven worden, en als het eenige oponthoud voor de afdoening van het aanhangig geschil bestaat in de onbeduidende weigering van den Hertog VAN NASSAUW, dan zal men zich te beklagen hebben, dat men de geheele Londensche conferentie niet heeft laten begaan, en naar inzage van eigene behoeften eene schikking heeft trachten te maken. Dat chicanes de uitvoering van een tractaat zouden hebben vertraagd, is wel te onderstellen; de uitvoering zou echter wel gevolgd zijn. Sedert den Belgischen opstand staat nu een leger aan de grenzen, en zijn onze grensvestingen altijd nog in staat van beleg, en dit is een invretende kanker voor ons land; want de schatkist, die ledig is aan geld, wordt opgevuld met papier, dat onnoemelijk veel aan renten kosten zal; en wat is daar nu mede gewonnen? De voordragt van wet, om voor het departement van oorlog wederom eenige millioenen te geven, enkel om dit geld te laten verteren in inactie, leert hoe *de weeën achteraan komen.* Hoe dit zal moeten gaan is onverklaarbaar. Nederland, als men eens aan het einde is, moeten enkele vestingen met vestingwerken en vesting-dotatiën van allerlei aard voorzien worden, om er vestingen van den eersten rang van te maken; en moet de tweede linie van defensie in goeden staat voltooid of gehouden worden: en dit kost niet weinig. Het verlangen van de Leden der Tweede Kamer, die de gelden toestaan willen voor oorlog, omdat de regering de vermindering niet terstond kan doen plaats grijpen, maar wier vertrouwen is, dat, bij een volgend jaar, de uitgaven en begrooting minder zullen wezen; zal door het gros der natie als te billijk bevonden zijn, om de regering niet aan te sporen, om daaraan te voldoen. Dit is het eenigste middel om de achteraan komende weeën te verzachten.

J. P.

Duitschland.

Indien men van tijd tot tijd eenen blik werpt op de staatkundige vorderingen, welke er in *Duitschland* gemaakt worden, dan moet het verbazen, dat men meer reden heeft om zich te beklagen over het weinige goede, dat er wordt uitgerigt, en over de verkeerdheden, welke er in dat land plaats hebben, dan dat men zich verheugen mag over gezonde en heldere begrippen van staatkunde. Zóó ongelukkig waar het is, dat Frankrijks bevolking zich steeds in eenen staat van gisting bevindt, en (gelijk de Hoogleeraar VICTOR COUSIN het uitdrukte) dat *Frankrijk* door den aard en de zeden des volks mede telt met de volken uit het Zuiden van *Europa*, in tegenoverstelling van de Noordsche natiën, waarvan het gevolg is, dat er veel beleid en moed noodig is, om die geestdrift nuttig aan te wenden en te leiden ten goede: eveneens is het ongelukkig ook waar, dat er niet minder gisting heerscht in de Duitsche gemoederen; eene gisting, welke men niet tracht te leiden, maar wel te breidelen en dikwerf te onderdrukken. Stellen wij veel belang in het welzijn van *Duitschland*, wij sloegen dan ook met aandacht eene bevolking gade, die bij veel gevoel veel geestkracht voegt, omdat het gevoel diep in het hart indringt en zelfs het geheele bestaan aandoet. Daarin is dat volk gunstig onderscheiden van *Frankrijk*, waar de indrukselen van het gevoel op het hart gelijk zijn aan de rimpelen, welk de wind op de oppervlakte eener stille vliet te weeg brengt, en die verdwijnen wanneer de wind eene andere rigting genomen heeft. Van daar eene natuurlijke belangstelling in Duitschlands toekomst, omdat er in de geaardheid der Nederlanders zoo veel overeenstemming daarmede heerscht. Gevoelt de Duitscher meer dan de Nederlander: dat late men onbeslist; maar dat de Duitscher met meer levendigheid zijn gevoel aan den dag legt, is niet te loochenen: vooral omdat zijne verbeelding hem alles in het schoonste ideaal voorstelt, en zijne geestdrift voor al wat schoon is hem zoodanig ontgloeit, dat hij, om de bereiking van dat ideaal, alle hinderpalen kleinacht of voorbijziet. Daaraan schrijven wij die edele ontwikkeling van het diep gevoel der Duitsche natie toe, toen het in 1813 de wapenen opvatte, en de bevrijdings-oorlog aangevangen werd. Daaraan schrijven wij toe die heerlijke beschouwingen over het staatsregt, door de Hoogleeraren aan de Duitsche universiteiten hunne jongeren voorgedragen. Daaraan schrijven wij toe, die onophoudelijke pogingen, om de vruchten te genieten van eene krachtsinspanning en zelfopoffering, welke den val van NAPOLEON bekroonde. Maar ongelukkig genoeg wil men volhouden, dat de geheele Duitsche natie niet genoegzaam ontwikkeld is, om de volkomene mate eener met het duurzaam bestaan der maatschappijen overeenkomende wettige vrijheid te genieten, zoodat met vrij duidelijke bewoordingen gezegd is, dat de in 1813 beloofde grondwettige regeringsvorm niet kon ingevoerd worden. In *Pruissen*, dat zulken invloed op het overige Duitsche rijk uitoefent, is dit eene uitgemaakte zaak geworden, en slechts trapsgewijze wordt er nu en dan het een en ander toegestaan. Maar door die breideling en onderdrukking van de werking naar buiten dier diepgevoelde en geliefkoosde idealen van vrijheid en schoon, is er eene worsteling ontstaan tusschen de regeringen en tusschen het meer verlichte deel des volks, die dan eens door moord en door revolutionaire zamenspanningen, dan wederom in meer betamende vormen in de vergaderingen der Hessische standen zich eenen doortogt baanden. Door de overmagtige betrekkingen van *Pruissen* en *Oostenrijk* op het Duitsche verbond, — een ligchaam, dat door deszelfs verbrokkeling in kleine souvereiniteiten aan allerlei intrigues bloot staat, en daardoor zonder kracht is, ja niet zelden geheel uitéén wordt gerukt, — wordt de geestkracht in het groote Duitsche rijk geheel onderdrukt en vernietigd; de vrijheid wordt in dat land begrepen niet zoo als een geheel nationaal volk zich een staatkundig bestaan zou geven, maar als eene hersenschim. Als men gedenkt aan de alle souvereiniteits-regten den bodem inslaande oprigting van het scheidsgerigt; als men daarmede in verband brengt de nederige toetreding van alle Duitsche staten tot het Pruisische tolstelsel, en de handelingen der regering tegen over de vertegenwoordiging, dáár waar zij nog op eene geringe oppervlakte des lands bestaat, — dan valt er niet te denken, althans zonder eene geheele revolutie in *Europa*, aan de verwezenlijking van het vooral in *Frankrijk* zoo geliefkoosd denkbeeld, om, door de zamensmelting van al die kleine Duitsche souvereiniteiten tot één ontzag inboezemend geheel, een einde te maken aan de intrigues, waardoor de geheele magt van *Duitschland* wordt geneutraliseerd. Met de verwezenlijking van een dergelijk ontwerp zou de vrees vervallen voor eene opvolgende uitbreiding van *Pruissen*, dat het voornemen schijnt te hebben, steeds eenen vertegenwoordigenden regerings-vorm aan het volk te weigeren, minder omdat die staat uit zoo vele ongelijksoortige deelen is zamengesteld, dan wel om vooreerst meer bij magte te zijn, eene groote legerschare op de been te kunnen houden; aan *Pruissen* deszelfs karakter van militairen staat vooreerst te behouden, en alzoo steeds de middelen bij de hand te hebben, om de door de invoering van het tolstelsel voorbereide incorporatie van andere deelen van *Duitschland* bij eene algemeene conflagratie van *Europa* tot stand te kunnen brengen. Het is daaraan, dat wij die overheersching van *Pruissen* toeschrijven, vooral meer nog dan van *Oostenrijk* en het Duitsch verbond; en daaraan heeft men toe te schrijven de weinige achting en eerbied voor het karakter der volks-vertegenwoordigers, vooral in den Baron VON GAGERN en nu dezer dagen te *Cassel* in SALTZMANN aangetoond. De vertegenwoordigers spreken soms wat te vrij, en daar zulks mishaagt moet men de achting verliezen. Ongelukkig zijn daaraan te wijten de woelingen in dat zelfde *Duitschland*, alwaar, bij meerdere staatkundige vrijheid, de Fransche *propaganda* geen brandstoffen in genoegzame mate zou vinden, om onheil te stichten.

V. T.

Spiegeling.

Bij den vrede te *Utrecht* waren de twee hoofdpartijen van den voorgaanden oorlog niet verzoend. *Oostenrijk* wilde niet afzien van *Spanje*, en PHILIPS V niet van de provinciën der Spaansche monarchie in *Italië* en de Nederlanden, die in het bezit van *Oostenrijk* gebleven waren. De Europische vrede, ondanks deze strijdige aanspraak, te behouden, ja denzelven te voltooijen, werd de hoofdtoeleg der Britsche diplomatie. Aan dezelve sloot zich, na den dood van LODEWIJK XIV, het kabinet van den Regent van *Frankrijk*, Hertog van ORLEANS, ten einde zijn regentschap en de bij den Utrechtschen vrede gewaarborgde Fransche troonsopvolging tegen PHILIPS V te bevestigen.

Zoodra nu PHILIPS V het oude regt der Spaansche kroon gewapenderhand vervolgde, terwijl hij in Augustus 1717 *Sardinië* op den Keizer bemagtigde, en zich gereed maakte om *Sicilië*, bij de tractaten te *Utrecht* aan den Hertog van *Savoye* verzekerd, insgelijks aan te tasten, traden *Groot-Brittanje* en *Frankrijk*, door de Tripelalliantie van 4 Jan. 1717 met de Republiek verbonden, tusschen beide.

Zij stelden de voorwaarden, op welke de vrede tusschen *Spanje*, *Oostenrijk* en *Savoye* zou moeten worden getroffen. Toen *Spanje* die verwierp, terwijl *Oostenrijk* en *Savoye* er zich in schikten, kwamen *Engeland* en *Frankrijk* tot dwangmiddelen. De Britsche vloot overviel de Spaansche bij *Sicilië* in Augustus 1718, en van April tot November van het volgende jaar zag *Spanje* zich te land door *Frankrijk*, en zijne kusten door de Engelsche zeemagt bestookt.

PHILIPS V deed eindelijk onder, en liet zich, bij verdrag van 20 Jan. 1720, de voorschrevene bedingen opleggen. Derzelver uitvoering zou, onder bemiddeling van *Engeland* en *Frankrijk*, op een congres te *Kamerijk* worden geregeld.

Doch de bemiddeling slaagde zoo weinig, dat *Spanje* en *Oostenrijk*, buiten dezelve om, zich onverwachts, bij de tractaten te *Weenen* van 30 April 1725, verdroegen, ja tegen de middelaars zamenspanden.

Deze gebeurtenis scheurde de Europische diplomatie in twee groote partijen; aan het hoofd der eene de Engelsch-Fransche, aan de spits der andere de Spaansch-Oostenrijksche coalitie; tot dat de voorbijgaande belangen, welke aan beide zijden een' band tusschen zoo ongelijksoortige elementen hadden geknoopt, vervuld of verzwakt of weder aan den hoogeren regel ondergeschikt waren.

De natuurlijke betrekkingen hernamen straks hare kracht, terwijl *Frankrijk* tot *Spanje*, en *Engeland* tot *Oostenrijk* naderde. Het was na de conventie te *Weenen* van 16 Maart 1731 beslist, dat *Frankrijk* en *Engeland* opgehouden hadden ééne lijn te trekken. Twee jaren later verklaarde *Frankrijk*, niet meer door den Hertog van ORLEANS, maar door den Cardinaal DE FLEURY voor LODEWIJK XV geregeerd, den oorlog aan den Keizer.

Zoo *Engeland* daar geen deel in nam voor *Oostenrijk*, het was, dewijl het Engelsche ministerie duchtte, dat een krijg met *Frankrijk*, de partij van den Pretendent sterken, en aan de nieuwe Hannoversche Dijnastie een inheemschen oorlog berokkenen zou.

Hier werkte nog een zelfde drijfveer, van een bedreigden huishoudelijken toestand ontleend, als die, achttien jaren vroeger, den Hertog van ORLEANS de verbindtenis met *Engeland* had doen zoeken.

ARNHEM den 28sten Maart.

Deze week is op de kade te *Arnhem* aangekomen eene lading van ruim 60 lasten Escozijnsche steenen voor de alhier gebouwd wordende nieuwe kazerne. Deze spoedige verkrijging van eene zoo groote hoeveelheid van die steenen, terwijl het vervoer door het jaargetijde en het weder geenszins begunstigd werd, heeft de verwachting van deskundigen overtroffen.

Heden beviel zeer voorspoedig van een' welgeschapen ZOON, *WILLEMINA VAN DEN BERGH*, geliefde huisvrouw van

ARNHEM
den 29sten Maart,
1837.

W. VAN ENGELENBURG.

---

† † † De Notaris *C. E. STOLK*, te *Bemmel*, zal, op Woensdag den 5den April 1837, des voormiddags ten 9 ure, *op den Huize de Pol*, onder *Bemmel*, in het openbaar verkoopen:

Eenige GEREEDE GOEDEREN, waaronder vooral BOUW-, en DEELGEREEDSCHAPPEN; Voorts eene bijzonder goed geconserveerde CALÈCHE, met pleet gemonteerd, eene KAPCHAIS, een BOERENWAGEN, KARREN, PLOEGEN, EEGDEN, RIJZADELS, allerhande PAARDENTUIGEN, een schoon bruin RUIN-CHAISPAARD; enz.

Zullende de goederen, daags voor de verkooping, van des voormiddags 10 tot des namiddags 5 uren, te zien zijn.

---

† § † Door het Ministerie van de Notarissen Mrs. *E. A. BING* en *M. J. VAN LÖBEN SELS* zullen, in het Koffijhuis *het Zwijnshoofd*, te *Zutphen*, op Donderdag den 13den April aanstaande, des namiddags om drie uur, geveild, en 14 dagen daarna, zullende zijn den 27sten April volgende, ter gemelder uur en plaats, finaal verkocht worden: TWEE HUIZEN, staande het eene op de Nieuwstad V. No. 79, thans door den Heer Predikant *VERWEIJ* bewoond; en het andere gelegen op de Markt V. No. 608, door Mevrouw de Wed. *HASEBROEK* bewoond: beide op het levendigste der Stad gesitueerd en te aanvaarden op 1º. November aanstaande; mitsgaders een TUIN, in de Polsebroek, te *Zutphen*, gemerkt V. 1290.

---

§ † § Door de beroeping van den Heer *H. BIER Hz*; tot Stads-Kostschoolhouder te *Zalt-Bommel*, is de SECONDANTS-PLAATS AAN DE STADS-KOSTSCHOOL, te *Arnhem* opengevallen. — Zij, die naar dezen post, waaraan belangrijke voordeelen verbonden zijn, wenschen te staan, worden uitgenoodigd zich, in persoon, of door vrachtvrije brieven, bij den ongeteekende aan te melden. — De vereischten zijn: een onbesproken gedrag, grondige ervarenheid in de Fransche, Engelsche en Hoogduitsche talen en de noodige geschiktheid om zijne kundigheden, op eene oordeelkundige wijze, aan jonge lieden mede te deelen.

C. J. DE JONG.

---

† § † De Ondergeteekende, Correspondent van de kantoren van Administratie van fondsen op het Grootboek der Nationale werkelijke schuld, onder Hoofd-Directie van de Heeren *KETWICH, VOOMBERG* en de Wed. *BORSKI*, zoo mede van de Heeren *S. EN D. SAPORTAS cum suis*, te *Amsterdam*, adverteert, dat dagelijks ten zijnen kantore worden BETAALD DE COUPONS 5 pCt. werkelijke schuld verschenen 1e. April 1837.

Arnhem, den 1sten April 1837.

E. C. ENGELBERTS,
Commissionaris in Effecten en Wissels.

---

† † † De Ondergeteekende, thans op eigen naam het VAK VAN ARCHITECTUUR uitoefenende, heeft de eer, onder kennisgeving daarvan, zich aan zijne begunstigers aan te bevelen.

Haarlem, Maart 1837.

K. G. ZOCHER.
Adres: Wijk 2 No. 1063.

---

† † † Nog DERTIG MANSCHAPPEN, bekwaam als METSELAARS, kunnen dadelijk werk bekomen aan de nieuw gebouwd wordende *Kazerne* en het *Paleis van Justitie*, bij den ondergeteekenden, Aannemer te *Arnhem*.

G. VAN BERKUM.

Alle Maandagen, des middags ten 2 ure, zal aan het werk van bovengenoemd *Paleis*, op de Groote Markt, openbare VERKOOP VAN AFBRAAK, waaronder OUDE PANNEN, gehouden worden.

---

† § † Wordt, op voordeelige voorwaarden, een APOTHEKERS-LEERLING gevraagd, met franco-brieven bij den Boekhandelaar *A. STARINK*, te *Zutphen*, onder Letter H.

---

§ § † Te beginnen op den 3den April 1837, zal men verkoopen een schip-vol extra best UITERWAARDS-HOOI, te bevragen bij *C. GERRITSEN*, in het Posthoorn aan de Haven te *Arnhem*.

Belangrijk Berigt.

Door vele inkoopen en aanzienlijke bestellingen, zullen de ondergeteekenden hun verblijf alhier verlengen tot den 7den April. Zij recommandeeren zich nogmaals tot het inkoopen, volgens vroegere advertentien.

M. J. HOOFT,
S. J. SANSON.

*** Bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, is van de pers gekomen, en alom voor den geringen prijs van 40 cents verkrijgbaar gesteld:

ALMANAK
VOOR
CHRISTELIJKE HUISGEZINNEN,
DOOR
O. G. HELDRING,
Predikant te Hemmen.
Ten voordeele van het Zendeling-Genootschap.

TOONEELBERIGT.

De Koninklijke Nederduitsche Tooneelisten van *Zuid-Holland* zullen, op Zaturdag den 1sten April, tot sluiting van het Tooneel, de eer hebben te vertoonen:

ABALLINO DE GROOTE BANDIET,
beroemd Tooneelspel; waarin de Heer *SCHOUTEN* voor het laatst de rol van ABALLINO zal vervullen;

na hetzelve:

FREDERIK II, te *Zutphen*, geschiedkundig *Blijspel met Zang, naar het Fransch*;

nooit alhier vertoond.

Om de grootheid van deze Voorstelling zal men *ten zes ure* beginnen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.